

OZNAMY: - **Spovedanie** pred sv. omšou, podľa potreby aj po sv. omši. - **POZVÁNKA na Mužskú konferenciu** VEDĽA NEHO, ktorá sa uskutoční 20. – 22. augusta 2026 v Prešove. Jej prirodzeným vyvrcholením bude v nedeľu 23. augusta spoločná **Pút' mužov do Gaboltova**, ktorej program je pre všetkých mužov bezplatný. - **Milodary:** Bohuznáma osoba obetovala na kostol 100 eur a ďalšia bohuznáma osoba obetovala na kostol 200 eur. Pán Boh zaplať a vynahraď. - **Upratovanie:** Kostol upratujú rodiny: od 22.8 - 28.8. 2026 Vašková 242, Kašpriková 245, Kapcová 246 a Onofrejová 248. - Odchod do Medžugorja pútnikov farskej púte je v nedeľu 23.8.2026 o 14:30 hod. pred Obecného úradu alebo pred kostola. Miesto sa ešte upresní.
Pán Boh zaplať všetkým, ktorí pomáhajú pri dôstojnom slávení bohoslužieb a starajú sa o čistotu a krásu Božieho domu.

Obdobie „Cez rok“ - cyklus „A“ - 20. týždeň		
17.08.2026 Pondelok 20. týždňa v Cezroč. období, Féria	17:00 18:00	Hertník (+Ján,+Marta Patakyoví - VIII./'26) Bartošovce (zdr., B. pož., dary D. Sv. pre Petra s rodinou - č. 113)
18.08.2026 Utorok 20. týždňa v Cezroč. Období, Féria Alebo: Sv. Heleny, Ľub. Sp.	17:00 18:00	Bartošovce (zdr., B. pož. a ochrana Kataríny s rodinou - č. 258) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Cyrila s rod. - 60 rokov života - č. 221)
19.08.2026 Streda 20. týždňa v Cezroč. období, Féria Alebo: Sv. Jana Eudesa, kň., Ľub. sp.	18:00	Hertník (zdr., B. pož., milosti a dary D. Sv. pre Veroniku - 20 rokov života - č. 190) VÝP. DUCH. J.M.
20.08.2026 Štvrtok 20. týždňa v Cezroč. období Sv. Bernarda, opáta a uč. Cirkvi, Spom.	07:30	Bartošovce (+Albert,+Ján,+Mária a +ostatní členovia rodiny - č. 68)
21.08.2026 Piatok 20. týždňa v Cezroč. období Sv. Pia X., pp., Spom.	18:00 18:00	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Ľubomíra - 40 rokov života - č. 219) Bartošovce (+Ondrej <u>nedož.</u> 100 a +Mária <u>nedož.</u> 95 rokov - č. 76) VÝP. DUCH.
22.08.2026 Sobota 20. týždňa v Cezroč. období Prebl. P. Márie Kráľovnej, Spom.	07:00 08:00	Hertník (za farskú púť do Medžugorja - VIII./'26) Bartošovce (zdr., B. pož. a milosti pre Oliviu - 5 rokov života - č. 220) <i>- Večerná sv. omša je z dnešnej slávnosti!</i>
23.08.2026 NEDEĽA DVADSIATA PRVÁ CEZROČ. OBDOBÍ, cyklus „A“ Spom. sv. Ruženy Limskej, pn., sa v tomto roku neslávi!	07:30 09:00 10:30	Hertník (za veriacich) Bartošovce (za prvoprijímajúcich z Bart. - I.) Hertník (za pútnikov do Zakopaného a ich rodiny - č.254) VÝP. DUCH. J.M. 14:00 pobožnosť Hertník //14:00Bart.

RÍMSKOKATOLÍCKA

AUGUST 2026

CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 623

HerBartníček

Naše farské púte do Obišoviec

MILOSTIVÝ OBRAZ
PANNY MÁRIE OBIŠOVskej

Obišovce, päťdesiatdva kilometrov vzdialená obec pri Kysaku, je veľkosťou menšia (500 obyvateľov), no duchovne veľmi bohatá. Milostivý obraz (často nesprávne nazývaný ikona) Panny Márie v Obišovciach je vzácny mariánsky výjav umiestnený v Kostole Ružencovej Panny Márie. Ide o kópiu trnavskej Panny Márie, ktorá z Obišoviec robí druhé najväčšie pútnické miesto Košickej arcidiecézy, opradené známymi legendami o zázračnom putovaní a krvavých slzách, už od 17. storočia.

V roku 2011 bol farský kostol v Obišovciach vyhlásený za diecézne sanktuárium. Pravidelne v prvé soboty v mesiaci sa tu konajú fatimské pobožnosti. A vďaka obetavosti farníkov a príspevkom veriacich z celej arcidiecézy sa podarila potrebná rekonštrukcia a tak nás v Obišovciach víta stále kryté prestrešie s množstvom drevených lavíc pre veriacich, Pútnický dom blahoslavennej Anky

Kolesárovej s kapacitou 48 lôžok, drevená križová cesta, spovedeľnice, toalety, veľké parkovisko.

Vďaka Božej milosti sa nám v tomto roku podarilo vykonať dve farské púte k obišovskej Panne Márii. Prvou bola Arcidiecézna púť detí v sobotu 30.05.2026 a tou druhou dekanátna púť na fatimskú sobotu, 01.08.2026. So všetkými, ktorým zdravotný stav neumožňuje púť, alebo ešte váhajú, sa chceme podeliť o svoje zážitky. V sobotu 30.05.2026 sme sa, šesť detí v sprievode štyroch dospelých, zúčastnili Arcidiecézneho stretnutia detí. Témou stretnutia bol sv. František z Assisi, jeho život a poslanstvo.

Program sa začal na železničnej stanici v Ličartovciach, kde sme sa zaregistrovali a deti dostali preukazy, do ktorých potom, na jednotlivých stanovištiach pešej púte z Ličartoviec do Obišoviec, získavali nálepky.

Na každom stanovišti sme sa dozvedeli časť života a posolstva sv. Františka, ktorému je pri príležitosti 800 rokov od jeho smrti, zasvätený tento rok.

Dozvedeli sme sa, že tento veľký svätec sa narodil v Assisi v Taliansku. Žil na prelome 12. a 13. storočia. Narodil sa do bohatej rodiny obchodníka. V mladosti mal bezstarostný život a chcel sa stať rytierom. Vo vojne, však, utrpel porážku, ťažko ochorel, začala sa jeho premena. Prosil Boha o osvietenie, navštevoval malomocných, vykonal púť do Ríma a postil sa pri bráne Baziliky sv. Petra so žobrákmi. Keď sa po svojom návrate modlil v kostole San Damiano, prehovoril k nemu Kristus z kríža. Trikrát zopakoval: „František, nevidíš, že sa môj dom rozpadá? Oprav ho!“ František si okamžite zadovážil stavebný materiál a začal opravovať kostol, v ktorom sa práve modlil. Neskôr pochopil, že Boh ho pozval opraviť duchovný chrám, Cirkev. František sa zriekol svojho bohatstva a žil v dobrovoľnej chudobe ako pustovník na okraji spoločnosti. Ako kajúcnik nabádal aj ostatných, aby milovali Boha, kajali sa za svoje hriechy a takto postupne priťahoval ďalších mladých ľudí, ktorí boli ochotní zdieľať s ním jeho spôsob života. Tak získal jedenásť bratov. Žili jednoduchým životom v opustenej nemocnici neďaleko Assisi; mnoho času však trávil púťovaním hornatými krajinami Umbrie, vždy v dobrej nálade a so spevom nabádali ľudí k pokániu. V lete alebo na jeseň roku 1210 získal František od pápeža ústne povolenie žiť v chudobe a kázať pokánie. Podľa populárnej tradície nechcel Inocent Františka najprv vôbec prijať, presvedčil ho však sen, v ktorom videl rúcajúci sa kostol (cirkev), ktorý podopiera chudobný muž. Keď Františka prijal, spoznal v ňom muža zo svojho sna a jeho regulu schválil.

V roku 1212 vznikol prvý františkánsky kláštor a mužská Rehoľa menších bratov. V tej dobe bol František vysvätený za diakona a ním zostal po celý život, pre svoju skromnosť a z úcty ku kňazstvu. František nebol reformátor; modlil sa za obrátenie k Bohu a poslušnosť Cirkvi. V roku 1212 prichádza za ním Klára – assiská šľachtičná, ktorá túži kráčať za Kristom v jeho šľapajach. Spolu s Františkom zakladajú rád chudobných panien, ktoré sa neskôr nazývajú klariskami. Pre ľudí žijúcich vo svete zakladá sv. František roku 1221 svetský tretí rád. Tak dal laickým mužom a ženám možnosť uskutočňovať v občianskom živote evanjeliové rady. Z tohto hnutia vyšli neskôr mnohí laickí apoštoli a mnohí svätí.

František odporúčal sebe i veriacim dôsledne prežívať evanjelium. Mal veľkú lásku k Eucharistii. Na Vianoce 1223 adoruje Krista v jaslách v Grecciu, kde pripravil „živý betlehem“ a takto dal základ vianočnej tradícii. Za Ježišom kráča aj na Kalváriu, ktorou sa pre neho stal vrch Alverno. To bola predzvesť neskoršej krížovej cesty. Sám František mal účasť na Kristovom utrpení aj inou veľkou milosťou, keď počas zjavenia 14. septembra 1224 mu ukrižovaný Ježiš vtisol krvavé znaky utrpenia – stigmy. Je to prvý známy prípad stigmatizácie v dejinách Cirkvi.

Ľudia boli spočiatku nedôverčiví k týmto bratom. Necháпали, prečo sú naplnení neustálou radosťou a oslavovaním života, keď sú bosí a oblečení do žobráckych handier. Boli skutočne slobodní. František bol veľmi priamy. Keď putoval do Sýrie k moslimom počas piatej krížiacej výpravy, išiel priamo za sultánom, aby prosil o mier. Keď bol so svojimi bratmi zajatý, bolo naozaj zázrakom, že neboli zabíjaní. Keď sa vrátil do Talianska, počet členov ich bratstva sa rozmnožil na 5000 za 10 rokov.

Posledné roky Františkovho života boli naplnené utrpením a ponížením. Pozemský život sv. Františka sa končí večer 3. októbra 1226, čo ale podľa vtedajšieho počítania času sa počítalo už k nasledujúcemu dňu, preto sa jeho sviatok slávi 4. októbra. V roku 1228 ho pápež Gregor IX. vyhlásil za svätého a v roku 1939 ho pápež Pius XII. vyhlásil za patróna Talianska. V roku 1980 ho Ján Pavol II. vyhlásil za patróna ekologov, lebo veľmi miloval prírodu a všetky Božie stvorenia.

Použitie informácie zo zdroja: <https://www.zivotopisysvatych.sk/frantisek-z-assisi/>.

V konečnej zastávke v Obišovciach sme si najprv išli uctiť milostivý obraz Panny Márie Obišovskej v Kostole Ružencovej Panny Márie. V areáli nás ešte čakali stanovišťa, kde sa tancovalo, vyrážali sa mince a kreatívne sa tvorilo.

Hodinu pred sv. omšou sa o duchovný program pre deti postarali animátori ERka a mládežnícky zbor z Lipian. Deti sa pomodlili desiatok sv. ruženca, vypočuli si detskú katechézu o dobrom a kamennom srdci, spievali rôzne „ukazovačky“.

Na stretnutí bolo aj mnoho kňazov, ktorí ponúkali možnosť sv. spovede. Podujatie vyvrcholilo svätou omšou, ktorú odslúžil arcibiskup Mons. Bernard Bober. V homílii deti povzbudil, aby sa vždy dobre správali, poslúchali svojich rodičov a tak svedčili o Kristovi, lebo zlé slová a skutky iných zraňujú a nedajú sa zobrať späť. Aj keď nás v závere zastihol dážď, celé podujatie bolo výborne pripravené animátormi ERka a odchádzali sme veľmi povzbudení a posilnení. Srdečne pozývame rodiny s deťmi aj o rok.

V sobotu 01.08.2026 sme ako súčasť Bardejovského dekanátu putovali na Fatimskú sobotu do Obišoviec. Väčšina pútnikov našej farnosti išla spoločným autobusom. Najprv sme zavítali do kostola uctiť si milostivý obraz Panny Márie Obišovskej, vyprosiť si milosti pre seba, aj farnosť a pokoj vo svete. Následne bola možnosť sv. spovede vďaka mnohým prítomným kňazom.

Pre pútnikov, ktorí boli v Obišovciach prvýkrát, bolo zaujímavé obhliadnuť si areál s Pútnickým domom, krytým prestreším, lavičkami a plným vybavením.

O 9.00 sa začala Fatimská pobožnosť spolu s našim pomocným biskupom Mons. Marekom Forgáčom a bohatou účasťou kňazov, bohoslovcov a veriacich. Nasledovala sv. omša.

V homílii sa otec biskup zamerl na liturgické čítania z daného dňa Mt 14, 1 – 12 a Jer 26, 11 – 16. Upozornil na záporné vlastnosti Herodesa a Herodiady, jeho švagrinej, ktorí žili v hriešnom konkubinate.

Ako protiklad vyzdvihol Jána Krstiteľa a Jeremiáša, ich vieru a vytrvanie v cnostiach, aj keď ich to stálo život.

Hlavnou myšlienkou homílie bolo, že sa oplatí byť verný Bohu a viere, aj keď preto musíme znášať príkoria.

V závere púte bola možnosť adorácie pred Sviatosťou oltárnou v Chráme Panny Márie Ružencovej. Bolo to milostivo prežité dopoludnie, ktoré nás duchovne veľmi posilnilo a veríme, že k Obišovskej Panne Márii zavítame ešte mnohokrát.

Daniela Harčarufková